

Carta oberta

a n'Amadeo Vives

Din que nos fet una opera
i que se la posen al teatre
un dia d'aquels: també m
dintre que s'ha inspirat
ab una letra castellana sobre
un argument no se'n escocés.
Tot això amidi, m'ha despertat
tot un món de tristesa,
d'aquelles gatz, del color d'ango-
r i de recorts de temps que
son lluny, no pels anys i
dies que s'han portat mol-
ta de nostres il·lusions, sino
per la diferencia de lo com
somnia i lo com real ab-
sintuda: L'enamorat creyent
l'estimada quan fa una bona i l'ha
deixada.

En aquelles hores de diu-
ga ment ja venim sobre lo que
fora aviat desaguada, l'art nostre

La missiva catalana; a vegam com
en present lo que costa tant de
guanyar pam i pam. Ab lo
lleuat del cant popular vegam
tot los minims vells y nous
rejuvenir y bojejats de nou
en lo futurisme del art de la
terra llensar al foc la vestit
de la vestimenta europidora del italianis-
me y germanisme, me tant ha
malejat l'estil de molts de nos-
tres minims de nos talent. Vegam
la sava de la cançó fent
treure afavora verdor a la
lirica dramàtica i la informació y
la que ens porta a l'englos
fin en treure conseqüència ~~de~~
~~victims~~ però la missiva
religiosa atrevint-nos però
los que ens tenen intel·ligència
però admetre lo que ja cançó
a ell.

J'heu mirat en aquests pocs
fust errat de contrari. Perquè si
la gran missa religiosa no
és res més que'l cant polè' hui-
tut en polifonia, y'l cant pla-
en son començament no era
sino recopilació de cantons, el
polè que la fe y la pietat auen-
va amorosit lo ritme donant
l'hi aquells accents nascuts del
benestar del ànima que te-
fem de divinitat; aixís la
nostra cansió modulada pel
sentiment sincera d'un artista
cristià y capali pot ésser la
mes adequada pera despertar
lo for de religiositat del ànima
catalana. Si ja'n feres la pro-
va y tot una missa feres en que
la melodia popular revestida
de severa armonia encuixava al-
lament en la cançó d'una èpica.

En aquelles hores de platseria
vegem tot així creixer a formes
grandioses, y en la aureola que
en cercle lluminós envoltava
la minúscula catalana, vejam,
ab pueril yarietut, confosos ner-
tus de nous

~~Avanç que tens un peu jo-~~
~~sot.~~ Per això tu has caure i cau-
sa al veure ^{la primera} pujar a la esena per
primera vegada servint de repetit
i una lletra forastera, ab aquella
parla que no es ab la que ^{llavors} ~~avans~~
llavors, forma a aquells ideals a-
cisadors, ab presens de juvenut.
Mes no pensis per així que avuy
ha de ser dia de gran impressió,
pera tu vulguis despectate re-
mordiments. ~~que amarguin Molt~~
al contrari ^{redueix} ~~avans~~ hora de pujar
amunt per allí abunt se pugui-
no ~~per~~ ^{per} ~~ferit~~ ^{Ca} ~~clret~~ dressera gent.

¿~~de~~ no hi poro lo flamenqui's me
perque' aquest estil podria maliciar
lo molt & molt lo gust del
poble: ~~per~~ es sens dubte l'e-
nemistat mes asquerida, però mes
terrible de nostre virginal cant
popular; pro no ha pogut encara
ni poch ni molt frenendir en
l'estil del compositor català. Això es
una prova

~~follet~~
La Catalunya d'avuy a-
cure que bon xiche malmena,
sest batega en son si' quelcom
de se & farta los arbres comen-
çant i' esborronar-se hi' les branques
lloms & treuen noves brotades d'un
verdor jove. Tal ajuclar aquest des-
pertament. Tantost o' n'crivint
modelant pedres i' paraules. Es
un pecat no oprofitar les forces
naturals que Deu ha posat en

No vultre y al estor de ne
sultre y deixen que'l temps
los malmeti xarclant a zere
força.

No's troba ^{sempre} ~~tot~~ començats
ab auctor.

Lo ardit talent municipal
d'a Morera usa trobar allí
entre llorens de cel y marí qui
l'ajuda a fer començar un pe-
nser assai d'opere catalana, Als
los començats ab auctor ne
s'ajunten.

Unus doncs per allí a tot
se pugui que hi fa la ~~ma~~ ^{lectu}
sita y si l'esperit hi resta.

No es fide segur que hi trobare
en la memòria, quelcom de
los catalanesos trobats de fer
factors del Parizo que hi trobare
aquella sobrietat en la forma y
la concepció ampla y la crua.

ni més severa exaltats q'alt :
cinco fill d'un criteri sa i
del talent que deu a la det.

~~Doncs~~ Si que si alguna vegada
te deixes parlar per l'efecte ver-
güt pel públic i s'ovint ten-
varé la nota sincera i allavors
destriant les paraules dels seus
en lo possible sentre de nou
en un pleu puch del cor l'acul-
fi i les angorens d'aquelles hores
de plaqueria de divagaments comen-
cador sobre ~~nostre~~ ^{un} art municipal de
la terra que s'os presenten amb
una fada vigorosa per veure
quella cara fresca i oberta de
nostra catalana.

Amica bonu sort. Si per
fui te exit ~~de~~ les aplous
per tu. Si V publicu rondina
i no aprovi ~~la~~ ^{la} obra vull la
part q'eu pertany per aquesta

Concepts